

Ders 85

Doğruluk Yolu

LESSON 85

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İsa Dirildi

JESUS IS RISEN!

Matta 28; Luka 24; Yuhanna 20

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuz esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde **İsa Mesih'in** nasıl çivilenmiş olduğu çarmıhta, dünyanın günahlarını ödemek ve **günahkarlar için sonsuz bir esenlik kapısı açmak için Kanını döktüğünü** gördük. Her şey aynen Tanrı'nın peygamberlerinin önceden bildirmiş oldukları gibi gerçekleşti: Mesih ile alay ettiler, O'nu kırbaçladılar ve bir çarmıha çivilediler. İbrahim'in oğlun yerine nasıl masum bir koç öldüyse, aynı şekilde (günahsız Kurtarıcı) İsa da bizim yerimize öldü. İsa ölmeden önce, "**Tamamlandı!**" diye bağırdı. Tanrı'ya övgüler olsun, çünkü Rab İsa Tanrı'nın kurtuluş planını tamamladı!

Mesih'in çarmıhtaki ölümü, Kutsal Yazıların tümünde bulunan haberlerin en önemlisidir, çünkü Tanrı, bu ölüm sayesinde adaletinden ödün vermeden tüm günahlarımızı bağışlayabilir. Ama Mesih'in ölümü **en önemli haber** olsa bile, bu gün çalışacak olduğumuz konu, **en harika haberdir**, çünkü **Tanrı'nın İsa'yı ölümden nasıl dirilttiğini** dinleyeceğiz.

Daha önce de okumuş olduğumuz gibi, İsa çarmıhta öldükten sonra askerlerden biri bir kargı aldı ve onu İsa'nın böğrüne sapladı, o anda İsa'nın böğründe O'nun öldüğünü kanıtlayan kan ve su aktı. Aynı zamanda zengin bir adamın İsa'nın bedenini aldığını ve onu bir kayaya keski ile şekil vererek kendisi için hazırlamış olduğu yeni bir mezara yerleştirdi. Mezarın girişinin önüne çok büyük yuvarlak bir taş kondu. Her şey, Tanrı'nın peygamberlerinin önceden bildirdikleri gibi gerçekleşti.

Şimdi Müjde'de neler yazdığını dinleyelim:

(Matta 27) ⁶²⁻⁶³ *Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, baş kahinler ile Ferisiler Pilatus'un önünde toplanarak, 'Efendimiz' dediler, 'O aldatıcının daha yaşarken, "Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim" dediğini hatırlıyoruz. ⁶⁴ Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, "Ölümden dirildi" derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur.'* ⁶⁵ *Pilatus onlara,*

'Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın' dedi. ⁶⁶ Onlar da askerler ile birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

(Matta 28) ¹ Şabat Günü'nü izleyen **haftanın ilk günü** tan yeri ağarırken Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler. ² Ansızın büyük bir deprem oldu. Çünkü **Rabbin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu.** ³ Görünüü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı. ⁴ Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

(Luka 24) ¹ Kadınlar haftanın ilk günü sabah çok erkenden hazırlanmış oldukları baharatı alıp mezara gittiler. ² Taşı mezarından girişinden yuvarlanmış buldular. ³ Ama içeri girince, Rab İsa'nın cesedini bulamadılar. ⁴ Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi. ⁵ Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, **'Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?'** dediler. ⁶ **'O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size söylediğini anımsayın.** ⁷ İnsanoğlu'nun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti. ⁸ O zaman İsa'nın sözlerini anımsadılar. ⁹ Mezardan dönen kadınlar bütün bunları Onbirler'e ve ötekilerin hepsine bildirdiler. ¹⁰ Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve bunlar ile birlikte bulunan öbür kadınlardı. ¹¹ Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. ¹² Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığı zaman, keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.

¹³ **Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalim'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler.** ¹⁴ Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. ¹⁵ Onlar bunları konuşup tartışırken, **İsa yanlarına geldi ve onlar ile birlikte yürümeye başladı.** ¹⁶ **Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.**

¹⁷ İsa, 'Yolda birbiriniz ile ne tartışıp duruyorsunuz?' dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. ¹⁸ Bunlardan adı Kleopas olan O'na, 'Yeruşalim'de bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?' diye karşılık verdi. ¹⁹ İsa onlara, 'Hangi olup bitenleri?' dedi. O'na, 'Nasıralı İsa ile ilgili olayları' dediler. 'O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. ²⁰⁻²³ Baş kahinler ile yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz O'nun İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittikleri zaman, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görünümde; İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. ²⁴ Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler.' ²⁵ İsa, onlara, **'sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!** ²⁶ **Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?'** dedi. ²⁷ Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde **kendisi ile ilgili** olanları onlara açıkladı.

²⁸⁻²⁹ Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, Bizim ile kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere' diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlar ile birlikte kalmak üzere içeri girdi. ³⁰ Onlar ile sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. ³¹ O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu. ³² Onlar birbirlerine, 'Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazıları bize açıklarken, yüreklerimiz nasıl da

sevinç ile çarpıyordu, değil mi?’ dediler.³³ Kalkıp hemen Yerus alim’e döndüler. Onbirleri ve onlar ile birlikte olanları toplanmış buldular.³⁴ Bunlar, ‘**Rab gerçekten dirildi, S limun’a görünmüş!**’ diyorlardı.³⁵ Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldü zaman İsa’yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

³⁶ Onlar bunları anlatırlarken, **İsa gelip aralarında durdu.** Onlara, ‘Size esenlik olsun!’ dedi.³⁷  rkt ler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar.³⁸ İsa, onlara, ‘Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkular doğuyor içinizde?’ dedi.³⁹ ‘Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da g r n. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.’⁴⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.⁴¹ Sevinçten hala inanamayan, şaşkınlık içindeki  ğrencilerine, ‘Sizde yiyecek bir şey var mı?’ diye sordu.⁴² Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler.⁴³ İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.

⁴⁴ Sonra onlara şoyle dedi: ‘Daha sizler ile birlikteyken, **“Musa’nun Yasası’nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar’da benim ile ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir”** demiştim.’⁴⁵ Bundan sonra Kutsal Yazılar’ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.⁴⁶⁻⁴⁷ Onlara dedi ki, ‘**şoyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve  c nc  gün ölümden drilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yerus alim’den başlayarak bütün uluslara O’nun adı ile duyurulacak.**’⁴⁸ Sizler bu olayların tanıkları’sınız.

(Yuhanna 20)²⁴ Onikiler’den biri, ‘‘Ikiz’’ diye anılan Tomas, İsa geldiği zaman, onlar ile birlikte değildi.²⁵ öbür öğrenciler, ona, ‘Biz Rabbi gördük!’ dediler. Tomas ise, ‘O’nun ellerinde  vilerin izini görmedikçe,  vilerin izine parmağım ile dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam’ dedi.²⁶ Sekiz gün sonra İsa’nun öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlar ile birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu. ‘Size esenlik olsun!’ dedi.²⁷ Sonra Tomas’a, ‘Parmağını uzat’ dedi, ‘Ellerime bak, elini uzat, b ğr me koy. İmansız olma, imanlı ol!’²⁸ Tomas O’nu, ‘**Rabbim ve Tanrım**’ diye yanıtladı.²⁹ İsa, ‘Beni gördüğün için mi iman ettin?’ dedi. ‘Görmeden iman edenlere ne mutlu!’³⁰ İsa,  ğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka bir çok doğaüstü belirti gerçekleştirdi.³¹ **Ne var ki yazılanlar, İsa’nun, Tanrı’nun Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O’nun adı ile yaşama kavuşarsınız diye yazılmıştır.**

Bu gün ne kadar heyecan verici bir öykü okuduk! **İsa ölümden dirildi!** O, insanların en büyük düşmanlarından biri olan ölümü yendi. Mezar O’nu tutamadı. İsa,  c nc  gün sarılı olduğu keten bezlerden, aynı bir kelebeğin kozasından ayrılıp çıkması gibi ayrılarak  ıktı. İsa’nın bedeninin yattığı yerde şimdi yalnızca keten bezler duruyordu. Rab İsa Mesih, bir gün O’na iman eden herkesin alacağı gibi görkemli bir beden içinde dirildi! Kutsal Yazılar bu nedenle şunları bildirir:

“Mesih, ölmüş olanların ilk  rneği olarak ölümden dirilmiştir. Ölüm bir insan aracılığı ile geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığı ile gelir. Herkes nasıl Adem’de  li orsa, herkes Mesih’te yaşama kavuşacak!” (1.Korintliler 15:20-22)

İsa’nın dirilişi O’nun ileri sürdüğü Kişi olduğunu kanıtlar. İsa’nın şu sözlerini hatırlıyor musunuz? : **“Diriliş ve Yaşam Ben’im. Bana iman eden kişi  lse de yaşayacaktır.”** (Yuhanna 11:25) İsa, kendisine iman eden herkese sonsuz yaşam vermeye söz verdi, ama eğer O  l m  yenmeseydi, diğerlerini ölümün, günahın ve cehennemnin gücünden nasıl kurtarabilirdi?

Belki burada **bir örnek** vermemiz yararlı olacak. Bir  ocuk sahilde kenara vuran dalgalar ile oynamaktadır. Aniden, güçlü bir akıntı çocuğu denizin içine  eker. Çaresizlik içinde

çarpınarak tekrar sahile geri dönmeye çalışır, ama başaramaz. Biri çocuğu kurtarmadığı takdirde çocuk ölecektir. Sahilden geçen ve çocuğu gören bir adam ona şöyle seslenir: “Korkma, seni kurtaracağım!” Böylece adam çocuğun bulunduğu yere doğru yüzer, ama çabaları boşunadır, çünkü akıntı adamın gücünden daha güçlüdür. Hem adam hem de çocuk boğulurlar. Bu adam çocuğu kurtarmaya niyetlendi, ama bu niyetini sonuçlandırarak güce sahip değildi. Okyanusun akıntısı adamdan daha güçlüydü. Benzer şekilde bazı kişilerin, insanlara, ‘Beni izle ve bana güven, o zaman Cennete gideceksin’ dediklerini duyuyoruz. Bu tür vaatlerde bulunan kişilerin niyetleri iyi olabilir, ama vaat ettikleri şeyi yerine getiremezler. Bu kişiler kendilerini dahi kurtaramazlar, çünkü günahın ve ölümün gücünü yenebilecek güçleri kesinlikle yoktur. Ölümün gücü onların gücünden üstündür; öldükleri zaman gömüleceklerdir ve bedenleri mezarda çürüyecektir. Canları ise Yargı Günü’nü bekleyecektir.

Ama Rab İsa için aynı şeyler söz konusu değildir. **O, olduğunu ileri sürdüğü Kişi’dir!** Her şey O’nun önceden bildirdiği şekilde gerçekleşti. İsa, günahı kaldırmak için bir kurban olarak öldü, gömüldü ve sonra üçüncü gün mezardan dışarı çıktı! Ölen ve gömülen peygamberlerin arasından hiç biri hiç bir zaman tekrar ölmek üzere mezardan dışarı çıkmadı. Ama İsa Mesih bunu yaptı! O, ölümü ve mezarı yendi! Ve tüm bu olup bitenler arasında meydana gelen en harika şey şudur: İsa Mesih’in ölümü ve dirilişi hakkındaki bu iyi habere **iman eden herkes** sonsuza kadar O’nun yüceliğini paylaşacaktır! Rab İsa ölümden dirildikten sonra şunları söyledi: **“Korkma! İlk ve Son Ben’im. Diri olan Ben’im. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir!”** (Vahiy 1:17, 18)

Tanrı, İsa’yı Kendisinin atamış olduğu, dünyanın Kurtarıcısı ve Yargıcı olduğunu kesin olarak bilebilmeniz için yaşama geri döndürerek diriltti. Kutsal Yazılar bu konuda şunları yazar:

“Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Çünkü bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiç bir ad yoktur. Tanrı, dünyayı atadığı Kişi aracılığı ile adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi’yi ölümden diriltmek ile bunun güvencesini herkese vermiştir. İsa’nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı’nın O’nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen kurtulacaksın. Rabbin adını çağıran herkes kurtulacaktır!” (Elçilerin İşleri 4:12; 17:31; Romalılar 10: 9, 13)

Sevgili dostlar, bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda Müjde’yi okumaya devam edeceğiz ve Rab İsa’nın kırk gün sonra öğrencilerine görüldükten ve onlara Diri olduğuna dair ikna edici pek çok kanıt gösterdikten sonra nasıl göğe alındığını göreceğiz...

Tanrı, bu gün işittiğiniz her şey hakkında size anlayış versin ve siz, O’nun kutsal Sözü’ndeki şu ayet üzerinde düşünürken sizi bereketlesin:

“İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi!” (Romalılar 4:25)